

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 03.03.1967, sp. zn. 7 Co 680/66, ECLI:CZ:KSBR:1967:7.CO.680.1966.1

Číslo: 68/1967

Právní věta: K otázce nároku na příspěvek na výživu rozvedeného manžela (§ 92 zák. o rod.) došlo-li k zániku manželství před účinností zákona o rodině. Nevznikl-li navrhovatelce nárok na zadostiučinění podle § 1266 o. z. o. ani na úhradu osobních potřeb podle § 34 zákona o právu rodinném, nemůže ani nyní za platnosti zákona o rodině mít žádný nárok na příspěvek ve smyslu § 92 tohoto zákona.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 03.03.1967

Spisová značka: 7 Co 680/66

Číslo rozhodnutí: 68

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Příspěvek na výživu rozvedeného manžela, Výživné, Výživné mezi manžely

Předpisy: 94/1963 Sb. § 92

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 68/1967 sb. rozh.

K otázce nároku na příspěvek na výživu rozvedeného manžela (§ 92 zák. o rod.) došlo-li k zániku manželství před účinností zákona o rodině.

Nevznikl-li navrhovatelce nárok na zadostiučinění podle § 1266 o. z. o. ani na úhradu osobních potřeb podle § 34 zákona o právu rodinném, nemůže ani nyní za platnosti zákona o rodině mít žádný nárok na příspěvek ve smyslu § 92 tohoto zákona.

(Rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 3. března 1967, [7 Co 680/66.](#))

Okresní soud Brno-město zamítl návrh, aby odpůrce byl uznán povinným platit narhovatelce příspěvek na výživu v částce 250 Kčs a nahradit jí náklady tohoto řízení.

Krajský soud v Brně rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Navrhovatelka není spokojena s rozsudkem okresního soudu a uvádí v odvolání, že první soud neposoudil její nárok správně. Během manželství byla nemocná a po rozvodu se její zdravotní stav zhoršil tak, že nebyla schopna soustavné práce, a pracovala pouze příležitostně. Ani nyní vzhledem ke své nemoci nemůže provozovat žádnou výdělečnou činnost.

Navrhovatelce, jejíž manželství bylo pravomocně rozloučeno bez viny stran rozsudkem býv. krajského soudu civilního v Brně ze dne 6. 2. 1946 pro vzájemný nepřekonatelný odpor podle § 13 písm. i) zák. č. 320/1919 Sb., nárok na příspěvek na výživu ve smyslu § 92 zák. o rod. vůbec nevznikl.

Podle ustanovení § 104 cit. zák. použije se ustanovení občanského zákona tehdy, nestanoví-li zákon o rodině něco jiného. Protože v zákoně o rodině vyjma ustanovení § 106 a § 107 není jiných přechodných ustanovení, je nutno na ostatní vztahy použít zásady vyslovené v ustanovení § 498 o. z., podle které se novým zákonem řídí i právní vztahy vzniklé před 1. 1. 1964; vznik těchto vztahů, jakož i nároky z nich vzniklé před 1. 1. 1964 se však posuzují podle dosavadních předpisů. To se zejména týká práv a povinností vyplývajících z vyživovací povinnosti, tedy i příspěvku na výživu rozvedeného manžela ve smyslu § 92 zák. o rod.

V době, kdy bylo manželství účastníků rozloučeno, tedy před rokem 1950, měla manželka podle tehdy platného právního řádu nárok na tzv. zadostiučinění (§ 1266 o. z. o.) toliko v případě, byla-li rozluka povolena jen z viny manžela. Z toho plyne, že v konkrétním případě navrhovatelce nárok na zadostiučinění nevznikl.

Ani zákon o rodině a ustanovení § 34 v něm obsažené nezaložilo nárok na úhradu osobních potřeb, pokud podle právního stavu platného do 1. 1. 1950 nebyly u rozloučeného manžela uplatňujícího nárok na úhradu osobních potřeb splněny předpoklady pro přiznání nároku na zadostiučinění podle § 1266 o. z. o. (srov. rozhodnutí č. 102/1955 sb. rozh. čs. soudů).

Protože tedy navrhovatelce nevznikl ani nárok na zadostiučinění podle § 1266 o. z. o. ani na úhradu osobních potřeb podle § 34 zákona o právu rodinném, nemůže ani nyní za platnosti zákona o rodině mít žádný nárok na příspěvek ve smyslu § 92 tohoto zákona.